

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Tos/56/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010002
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6715010002.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci odsúdeného F. F., pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. a iné, o návrhu na povolenie obnovy konania, na neverejnom zasadnutí dňa 26. augusta 2015, o sťažnosti odsúdeného F. F., proti uzneseniu Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 01.04.2015 sp.zn. 3Nt/1/2015 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného F. F. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 01.04.2015 sp.zn. 3Nt/1/2015 bola podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietnutá žiadosť odsúdeného F. F., nar. XX.XX.XXXX v R., tohto času vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom na povolenie obnovy konania, v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp.zn. 1T/143/2011.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote sťažnosť odsúdený F. F.. V dôvodoch sťažnosti okrem iného uviedol, že s rozhodnutím súdu prvého stupňa sa nestotožňuje. V písomnom vyhotovení sťažnosti, ktorá je v podstate totožná s návrhom na povolenie obnovy konania sťažovateľ uviedol, že súd prvého stupňa nepostupoval správne, keď neaplikoval v jeho prípade nález Ústavného súdu SR zo dňa 28.11.2012, číslo konania PL.ÚS 106/2011-85, uverejnený v Zbierke zákonov SR pod číslom 428/2012, ktorým Ústavný súd SR vyslovil, že časť zákonného ust. § 41 ods. 2 Tr. zák. nie je v súlade s Ústavou SR, na základe ktorého súd v jeho trestnej veci rozhodol o treste, čo je dôvodom pre obnovu trestného konania ex lege, t.j. na základe ustanovenia § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov. Obnovu trestného konania pôvodne vedeného proti nemu je teda potrebné povoliť podľa § 394 ods. 1 Tr. por. per analogiam z dôvodu uvedeného v ust. § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z.

Zdôraznil, že nesúhlasí so záverom prvostupňového súdu, ktorý svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že nepreukázal splnenie podmienok pre povolenie obnovy konania, pokiaľ svoj návrh na povolenie obnovy konania odôvodňoval aplikáciou asperačnej zásady, ktorá mala mať za následok uloženie mu neprimerane prísneho trestu, nakoľko súd v pôvodnom trestnom konaní pri rozhodovaní o výške trestu túto skutočnosť zohľadnil tým, že mu trest odňatia slobody mimoriadne uložil pod dolnú hranicu zákonom stanovenej a upravenej trestnej sadzby a teda v konečnom dôsledku mu neuložil trest odňatia slobody nad jednu polovicu zvýšenej trestnej sadzby podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., lebo má za to, že v prípade, ak by súdu v pôvodnom trestnom konaní boli známe vyššie popísané skutočnosti, spočívajúce v protiústavnosti časti zákonného ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák., tento by mu ukladal trest odňatia slobody v zákonom stanovenej a v zmysle jednotlivých ustanovení všeobecnej časti Trestného zákona, upravenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody, trestná sadzba by bola pre neho omnoho priaznivejšia. V konečnom dôsledku by mu súd bol oprávnený s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu uložiť

miernejší (a teda spravodlivý) trest, ktorý by skutočne zodpovedal závažnosti jeho spáchaného trestného činu.

V tejto súvislosti dal do pozornosti nadriadenému súdu, že trest odňatia slobody v trvaní troch rokov nepodmienečne mu bol uložený za zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák., ktorého trestného činu sa mal dopustiť jednoducho povedané na tom skutkovom základe, že sa bez povolenia odfotil spolu (podozrel s cudzou osobou) ručnou palnou zbraňou a vyhotovil osem fotografií, ktoré umiestnil na server sociálnej siete. Je pritom hlboko presvedčený, že pri zodpovednom prihliadnutí na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti a jeho osobu, jeho pomery a možnosti nápravy, nie je možné mu ukladať trest odňatia slobody vo výmere troch rokov, uložený mu v pôvodnom vedenom trestnom konaní, nakoľko tento trest je mimoriadne prísny. Súd v pôvodnom trestnom konaní by sa totiž s prihliadnutím na označený nález Ústavného súdu SR pri určovaní druhu a výmery trestu musel správať nasledovnými právnymi úvahami, resp. prihliadať na nasledovné okolnosti prípadu:

Súd by na uvedený prípad aplikoval ust. § 294 ods. 2 Tr. zák., ktoré zákonné ustanovenie stanovuje pre stíhaný zločin trestnú sadzbu odňatia slobody v intervale od troch rokov do osem rokov odňatia slobody. Následne by súd prihliadal na pomer, mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, avšak keďže neprevažoval ani pomer priťažujúcich, ani pomer poľahčujúcich okolností, zákonom stanovená trestná sadzba odňatia slobody v intervale od troch rokov do osem rokov zostala nezmenená. Keďže trestného činu sa mal dopustiť ešte pred tým, než bol rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 14.12.2011 sp.zn. 3T/140/2011 uznaný vinným za iný trestný čin, súd by mu síce ukladal tzv. súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., a to podľa zásad na uloženie úhrnného trestu podľa § 41 Tr. zák., no tento by v súlade s ust. § 41 ods. 2 Tr. zák. účinného ku dňu vyhlásenia napadnutého rozsudku zvýšil len o hornú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby odňatia slobody stíhaného zločinu o jednu tretinu, pričom zároveň by nebol povinný uložiť mu trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody, ale trest by mu ukladal v intervale od troch rokov do desať rokov a osem mesiacov, teda nie v intervale od šesť rokov a desať mesiacov do desať rokov a osem mesiacov tak, ako to bolo v jeho prípade. Čo je však podstatné a kľúčové, v prípade, ak by súd vzhľadom na okolnosti prípadu a na jeho pomery naďalej mal za to, že by použitie takto upravenej trestnej sadzby odňatia slobody bolo pre neho neprimerane prísne, tento by pri ukladaní trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby nebol viazaný ust. § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák. tak, ako tomu bolo pred vydaním označeného nález Ústavného súdu SR, ale ust. § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zák., podľa ktorého ustanovenia by súd bol oprávnený - po vyššie popísanej úprave zákonom stanovenej trestnej sadzby, teda v trestnej sadzbe od troch rokov do desať rokov a osem mesiacov, uložiť mu trest odňatia slobody kratší ako šesť mesiacov. S prihliadnutím na vyššie uvedené je potom zrejmé, že súd by mu de facto ukladal trest odňatia slobody v trestnej sadzbe od šesť mesiacov do desať rokov a osem mesiacov, čo je trestná sadzba diametrálne odlišná v jeho prospech od trestnej sadzby, podľa ktorej mu pôvodne trest odňatia slobody bol uložený.

Nad rámec vyššie uvedeného opätovne pripomenul, že súd v pôvodnom konaní zásadným spôsobom porušil zákon, a to v jeho neprospech. Tento síce pri určovaní druhu a výmery trestu v súlade so zákonom prihliadal na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, avšak prijal nesprávny záver, že u neho neprevažoval tak pomer priťažujúcich, ani pomer poľahčujúcich okolností, keď súd ustálil, že boli u neho preukázané dve poľahčujúce okolnosti, definované v ust. § 36 písm. d) a písm. l) Tr. zák. (1/ spáchanie trestného činu vo veku blízkom veku mladistvých; 2/ priznanie sa k spáchaniu trestného činu a jeho úprimné oľutovanie) a dve okolnosti priťažujúce podľa § 37 písm. h) a písm. m) Tr. zák. (1/ spáchanie viacerých trestných činov, 2/ skutočnosť, že už bol za trestný čin odsúdený). Uvedený záver prijatý súdom v pôvodnom konaní bol potom dôvodom pre nemennosť zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody stíhaného trestného činu v intervale od troch rokov do osem rokov ako aj dôvodom pre uloženie mu okrem tzv. súhrnného trestu aj trestu tzv. úhrnného.

Je pritom presvedčený, že bola u neho preukázaná jedna priťažujúca okolnosť, vymedzená v ust. § 37 písm. m) Tr. zák., ale v žiadnom prípade sa však nedopustil viacerých trestných činov či už vo forme jednočinného alebo viacčinného súbehu tak, ako to nesprávne ustálil súd v pôvodnom konaní. Opätovne pripomenul, že v pôvodnom trestnom konaní bol stíhaný a odsúdený za jediný trestný čin, právne kvalifikovaný ako zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. spáchaný jediným skutkom, popísanom bodom 2/ napadnutého meritórneho rozhodnutia.

Uvedené pochybenie súdu v pôvodnom konaní malo pritom takisto pre neho negatívny dopad na úpravu zákonom stanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody za stíhaný zločin. Poznamenal, že si je vedomý toho, že popisované pochybenie súdu vytváralo skôr priestor pre podanie odvolania či dovolania, avšak považuje za potrebné upriamiť pozornosť v tomto konaní na tú skutočnosť, že by sa súd v pôvodnom konaní pri zohľadnení nálezů Ústavného súdu SR a správnom posúdení poľahčujúcich a priťažujúcich okolností mal spravovať vyššie uvedenými právnymi úvahami.

Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie a v konečnom dôsledku, aby mu bola povolená obnova konania a následne, aby bol mu výkon trestu odňatia slobody s poukazom na § 398 ods. 3 Tr. por. prerušený.

Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Týmto postupom zistil, že sťažnosť odsúdeného je prípustná a bola podaná oprávnenou osobou (§ 183 ods. 1, ods. 2, § 186 ods. 1 Tr. por.) a aj v zákonnej lehote (§ 187 ods. 1 Tr. por.).

Na základe tohto postupu odvolací súd zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je správne a zákonné.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por., obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Konanie o povolenie obnovy konania sa obmedzuje na zistenie, či vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy uvedené v situovanom ustanovení. V konaní o povolení obnovy konania nemôže súd preskúmať, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou odsúdeného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a podobne. V konaní o povolení obnovy nemôže súd preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Pri obnove konania sa rozhoduje, či nové skutočnosti a dôkazy sú skôr neznáme, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozsudku, môžu odôvodniť iné rozhodnutie, než aké bolo urobené v pôvodnom konaní. Povinnosťou súdu v konaní o povolení obnovy konania je teda skúmať správnosť právoplatného rozsudku súdu v tom rozsahu, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú také závažné, že odôvodňujú zásah do právoplatnosti a nezmeniteľnosti rozsudku, vydaného súdom v pôvodnom konaní. Týmto odvolací súd reaguje na skutočnosti, ktoré sťažovateľ uviedol v sťažnosti o povolenie obnovy konania, týkajúce sa zohľadnenia poľahčujúcich a priťažujúcich okolností pri ukladaní trestu odsúdenému F. F. v konaní 1T/143/2011 ako aj právnych úvah na to nadväzujúcich. Ak súd totiž v pôvodnom konaní nesprávne vyhodnotil poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, tak tieto skutočnosti boli dôvodom na podanie odvolania, resp. dovolania a nie dôvodom na postup v zmysle ust. § 394 ods. 1 a nasl. Tr. por.

Skutočnosťou skôr neznámou v zmysle citovaného ustanovenia je potrebné rozumieť určitý objektívne existujúci jav, ktorý v tej istej veci je dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Dôkaz predtým neznámy môže byť taký dôkaz, ktorý v pôvodnom konaní nebol vykonaný alebo taký, ktorý síce bol v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom. Existenciu nových skutočností v konaní o povolení obnovy konania je potrebné zároveň preukázať.

V konaní o obnove konania sa teda nepreskúmava zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia, ale posudzuje sa výlučne otázka, či nové skutočnosti alebo dôkazy skôr neznáme v spojení s dôkazmi už vykonanými, môžu odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné rozhodnutie o vine a treste. Súd teda nemôže bez ďalšieho prevziať nové skutočnosti či dôkazy bez toho, aby ich hodnotil vo vzťahu k

skutočnostiam a dôkazom, z ktorých vzišlo pôvodné skutkové zistenie. Nie každá nová skutočnosť či dôkaz sú tak spôsobilé vyvolať následky predvídané v § 394 ods. 1 Tr. por. (viď aj ÚS ČR 19/2004).

Dňa 21.12.2012 bol v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod číslom 428/2012 publikovaný nález ÚS SR sp.zn. PL ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012. V zmysle uvedeného nálezu dňa 21.12.2012 stratilo účinnosť ust. § 41 ods. 2 Tr. zák. v časti za bodkočiarkou: Súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody.

Podľa § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení o sudcoch v znení neskorších predpisov, ak súd v trestnom konaní vydal na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť v zmysle čl. 125 Ústavy rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takéhoto právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku.

V konaní o povolenie obnovy konania musí súd vždy skúmať, či sú splnené všetky podmienky obnovy uvedené v § 394 ods. 1 Tr. por., pretože len v prípade, že sú tieto splnené kumulatívne, môže súd rozhodnúť o povolenie obnovy konania. Je nepochybné, že rozhodnutie Ústavného súdu je skutočnosťou súdu skôr neznámou, ktorá má za následok splnenie prvej podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por., avšak bez ďalšieho sama o sebe nemôže byť podkladom pre rozhodnutie súdu o povolení obnovy konania. Súd preto v prejednávacom prípade skúmal, či táto nová skutočnosť (nálež ÚS SR) môže mať za následok priaznivejšie rozhodnutie pre odsúdeného vo vzťahu k uloženému trestu (či je teda povolenie obnovy konania z hľadiska primeranosti uloženého trestu opodstatnené alebo nie).

Zo spisu vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 1T/143/2011 zo dňa 18.01.2012 bol F. F. uznaný vinným zo spáchania zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. a iné, za čo mu bol uložený podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. d), l) Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 41 ods. 1,2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 39 ods. 1,3 písm. d) Tr. zák. a § 46 Tr. zák. úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere troch rokov nepodmienečne. Pre výkon trestu bol v súlade s ust. § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Súčasne súd zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp.zn. 3T/140/2011 vo výroku o treste ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce.

Súd prvého stupňa, ktorým zamietol žiadosť odsúdeného F. F. na povolenie obnovy konania poukázal na stanovisko Trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj/44/2013 zo dňa 26.11.2013, podľa ktorého, ak bolo použité ustanovenie podľa § 39 ods. 1 alebo ods. 2 písm. a) až c) alebo písm. e) Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody vo vzťahu k trestnej sadzbe k trestu odňatia slobody upravenej podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom do 21.12.2012, ustanovenie § 41b ods. 1 Zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu SR o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov v spojitosti s Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28.11.2012 sp.zn. PL ÚS 106/2011 vyhláseného v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod číslom 428/2012 z 21.12.2012 sa nepoužije s dôrazom na to, že súd v základnom konaní síce aplikoval ust. § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a mohol ukladať trest odňatia slobody v rozmedzí trestnej sadzby šesť rokov a desať mesiacov až desať rokov a osem mesiacov, avšak využil ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. a obžalovanému trest mimoriadne znížil, teda trest nebol ukladaný v hornej polovici asperovanej trestnej sadzby v zmysle vyššie citovaného stanoviska Trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp.zn. Tpj/44/2013 zo dňa 26.11.2013. Zdôraznil, že súd prvého stupňa páchatelovi neuložil trest odňatia slobody nad jednu polovicu zvýšenej trestnej sadzby, ale len základnej trestnej sadzby, ktorá pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. je tri až osem rokov. Okrem toho zdôraznil, že v danom prípade bol ukladaný súhrnný trest odňatia slobody, čiže bolo nutné prihliadať aj na predchádzajúce odsúdenie v trestnej veci Okresného súdu Zvolen sp.zn. 3T/140/2011.

Správne súd prvého stupňa totiž skonštatoval v dôvodoch svojho rozhodnutia, že úvahy ohľadne správnosti priznania poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v pôvodnom konaní nie sú dôvodom obnovy konania, čo v konečnom dôsledku priznal sťažovateľ v písomných dôvodoch sťažnosti, keď pripustil, že tieto otázky mali byť posudzované v odvolacom, resp. dovolacom konaní.

Ak sa sťažovateľ domáhal zmeny trestu z dôvodov jeho neprimeranosti resp. prísnosti, súd poznamenáva, že rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene sp.zn. 1T/143/2011 z 18.01.2012 bol v tom čase obžalovanému F. F. uložený súhrnný trest odňatia slobody na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, to znamená, že v jeho prípade nielenže nebola použitá asperačná zásada (trest nebol uložený v hornej polovici zákonom sprísnenej trestnej sadzby - upravenej podľa § 41 ods. 2 Tr. zák.), ale práve naopak, súd postupom podľa § 39 ods. 1,3 písm. d) Tr. zák. zmiernil možný neprimeraný postih páchatel'a za konanie, naplňujúce zákonné znaky zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák.

V tomto smere treba opätovne zdôrazniť, že sťažovateľovi bol ukladaný trest súhrnný, teda aj za trestný čin spáchaný skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin podľa zásad na uloženie úhrnného trestu (teda za dva trestné činy, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaným dvoma skutkami).

Takto závažná protispoločenská činnosť si vyžaduje s ohľadom na individuálnu, ako aj generálnu prevenciu aj náležité potrestanie. Obžalovaný totiž do rozporu so zákonom neprišiel prvýkrát, pričom predchádzajúce odsúdenia nemali na jeho osobu žiaden prevýchočný vplyv. Trest je právnym následkom trestných činov a musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená jeho funkcia v tom, ako má pôsobiť zákon jednak na ochranu spoločnosti, jednak na páchatel'a trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v páchaní trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Trest tiež obsahuje aj morálne odsúdenie páchatel'a.

Vzhľadom na trestnú činnosť odsúdeného odvolací súd je toho názoru, že trest, ktorý vykonáva je vymieraný v zákonom stanovenej trestnej sadzbe a neexistujú skutočnosti, ktoré by naznačovali, že pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'om alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Z týchto dôvodov, ktoré sú vyššie naznačené, potom odvolací súd dospel k záveru, že návrh odsúdeného F. F. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp.zn. 1T/145/2011 nespĺňa požiadavky uvedené v ust. § 399 ods. 2 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.